

var kun den ene Gjenstand: Steen, der som Bedligeholdelsesmateriale ikke kan have nogen særlig Vigtighed for Jernbanebestyrrelserne, men hvis Afgivelse derimod netop kan paasføre de bedkommende Lodseiere særdeles store Ulemper og Bryderier. Der er i Veiløvene og de Regjeringsfrivælsere, der i den Anledning senere ere udgaaede, givet Bestemmelser om, hvorledes de enkelte Lodseiere kunne sikke sig Eiendomsretten til Steen, deels ved Declarationer og deels ved at anbringe Mærker i Stenene, men jeg troer, at det dog ikke engang har staaet rigtigt klart, om det Offentlige s. Ex. ikke havde Ret til at expropriere Steen, der fandtes anbragte i Steengjærder — det har, saavidt jeg veed, tidligere viist sig, at der har hersket forskellige Meninger derom —, og det er dette, som jeg synes, at man skulde see at undgaae, og som jeg troer, at man kunde undgaae uden nogenfømhelst Betænkelighed.

Indenrigsministeren: Jeg troer heller ikke, at Jernbanerne ville komme i det Tilfælde at benytte Steen, men jeg troer dog paa den anden Side, at det vilde være meget uheldigt, dersom man udtrykkeligt vilde undtage Steen fra det Materiale, som Jernbanerne kunne expropriere, navnlig efter en Discussion her i Salen som den nu foresaldne, idet det forekommer mig, at enhver Lodseier saa vilde kunne forlange, at Stenene udtrykkeligt udsøndredes af det øvrige Materiale. Det er alt Jordmateriale, som det maa staae Jernbanerne frit for at expropriere, altsaa Stenene med Gruset. Dersom man undtager Stenene — jeg antager, som sagt, at Jernbanerne ikke vilde faae særligt Brug for disse —, saa forekommer det mig, at Jernbanerne let vilde blive satte i stor Forlegenhed ligeoverfor Lodseierne. — Det ærede 6te Medlem for 2den Kreds (Philipsen), bemærkede, at Jernbanerne let vilde kunne føre Materialet paa store Distancer fra det ene Sted til det andet. Dette er fuldkommen rigtigt, og Jernbanedriften vil derfor ogsaa ansee sig for velforsynet med Gruusgrave, naar den har brugbart Materiale paa hver 4de Mill; men alene det at tilveiebringe en Gruusgrav paa hver 4de Mill, er nu forbundet med overordentlig stor Vanstuelighed.

Da ikke Flere begjærede Ordet, sluttedes Forhandlingerne, og man gik til Afstemning over Sagens Overgang til anden Behandling, der, efterat der ved den paa sædvanlig Maade foretagne Afstemning kun var afgivet 31 Stemmer for og ingen imod samme, ved det saaledes nødvendigt blevne Navneopraab, som nedenstaaende Liste nærmere viser, vedtoges eenstemmigt med 34 Stemmer.

Ja.

Forchhammer; Jacobsen, J. N.; Tobiasen; Andrae; Bindsbøll; Bjerring; Brind-Seidelin; Brock; David; Estrup; Fischer; Grevenskov-Castenschjold; Hassner; Hansen, H.; Hansen, P.; Hasle; Jacobsen, J.; Krieger; Larsen; Lehmann; Liebe; Madvig; Magius; Melchior; Moltke-Bregentved; Maurier-Petersen; Oluf; Pedersen, N.; Petersen, W.; Philipsen; Rasmussen, Chr.; Ussing; Westergaard; Andersen, J.

Fraværende efter anmeldt Forfald.

Sonne; Andersen, J. M. B. (syg); Brasch; Foged; Friis, J.; Friis-Suellinge; Müller; Nielsen; Poulsen; Rasmussen, N.; Simonsen; Steel; Wichfeld; Andersen, C.

Fraværende.

Andersen, M.; Bonne; Dressing; Friis-Frijsenborg; Hansen, N. P.; Jacobsen, J. C.; Jøsen; Krog; Moltke-Hvitfeldt; Pedersen, H.; Ploug; Rosenørn-Lehn; Sehestedt-Suul; Skytte; Sørensen; Zytphen-Abeler.

Den næste Sag paa Dagsordenen var:

Anden Behandling af: „Forslag til Lov om Beregningen af den ved Forordningen af 8de Februar 1810 paa budne Halvprocentafgift ved Overdragelsen af faste Eiendomme“. (Første Behandling findes i Tidenden Sp. 38—40.)

Der var ikke stillet noget Endringsforslag til denne Behandling. Lovforslagets Indhold fattes under Forhandling.